

трупани и задържани подъ укрѣпения замокъ на Османа, бѣхъ вече свободни. Русскитѣ отреди, които бѣхъ обѣр-
нахъ къмъ Балкана, получихъ нови подкрѣпления.

Генералу Гурку сега прѣдстоеше да свѣрши новъ
забългарски походъ. Той трѣбваше да удари къмъ Со-
фия и нататѣхъ по-пѣхъ къмъ Пловдивъ, като гони от-
реда на Мехмедъ-Али-паша и да се съедини съ отреда
на Радецкый, който трѣбваше да напада отъ къмъ Шип-
ка или Твърдишкия проходъ и така наедно да дадѣтъ
рѣшително сражение на турскитѣ войски отвѣдъ Балкана.

Каква голѣма разлика между първия забългарски
походъ на генерала Гурка и сегашния! Достатъчно е да
поменемъ, че тогазъ той отиваше съ 15 хиляди солдати,
а сега той трѣгваше съ 70 хил. солдати, подкрѣпени
изъ отзадъ съ значителни резерви, помощи и насърдча-
вания. Сѣщо така и у Радецки имаше до 70 хиляди
души.

Но по-напрѣдъ да разгледаме що бѣ извършилъ
отредѣтъ на Гурка въ това врѣме, когато въ Плѣвентъ
происхождаше най-великий моментъ на войната. Подиръ
прѣвземанъето на Правецъ и Етрополе, както видѣхми,
турцитѣ оставихъ Орхание и завзематъ селцето Вра-
чешъ за да спрѣтъ нататѣшното нападение на Гурка.
Тогдазъ генералъ Гурко испровожда генерала Дандевеля
съ доволно сили да удари прѣзъ Стръгелски-Балканъ къмъ
юго-запада и да обиколи изъ-отзадъ Врачешъ. Това дви-
жение на Дандевеля накара турцитѣ да очистихъ Вра-
чешъ, когато генералъ Дандевиль съ боѣ взелъ Греот-
ската височина, а генералъ Гурко дигналъ други колон-
ни върху сѣщото селце изъ Правецъ. Когато колонната
на Гурка видѣла, че неприятелѣтъ самъ се отдалечилъ,
захваналъ позицията срѣщу укрѣпения Араба-Конакъ като
стѣпилъ на Араба-Конакския прѣвалъ. Цѣлъ день руски-
тѣ солдати на 20 ноемврия дигали топове възъ прѣва-
ла. На другия день ги нападиха 12 табура Турци, но